Td017_12

Στης Αλβανίας τα βουνά μες στις βαθιές χαράδρες
κορμάκια πέσανε πολλά, *μανούλα μου*, και κλάψανε οι μανάδες.
Μανάδες που ’χετε παιδιά στον πόλεμο στιλμένα
να μην τα περιμένατε, *μανούλα μου*, γιατ’ είναι σκοτωμένα.
Στο Τεπελέν’ στο Ελβασάν σι δυο βουνά επάνω
μάνα μου ήτανε γραφτό, *μανούλα μου*, να πέσω να πεθάνω
και σαν πεθάνω μάνα μου δε θέλω να με κλάψεις
μόνο στο μαύρο μου σταυρό, *μανούλα μου*, δυο γράμματα να γράψεις
το ’να να γράφ’ τα βάσανά μ’ τ’ άλλο να γράφ’ τα πάθη.

Στης Αλβανίας τα βουνά μες στις βαθιές χαράδρες
κορμάκια πέσανε πολλά και κλάψανε οι μανάδες.
Μανάδες που ’χετε παιδιά στον πόλεμο στιλμένα
να μην τα περιμένατε γιατ’ είναι σκοτωμένα.
Στο Τεπελέν’ στο Ελβασάν σι δυο βουνά επάνω
μάνα μου ήτανε γραφτό να πέσω να πεθάνω
και σαν πεθάνω μάνα μου δε θέλω να με κλάψεις
μόνο στο μαύρο μου σταυρό δυο γράμματα να γράψεις
το ’να να γράφ’ τα βάσανά μ’ τ’ άλλο να γράφ’ τα πάθη.